

Boticraccia

DIARIO DE LERIA

per arreu
da hi ha un setm
es riu c
cartell y
y vosalt
indecen
s de que P
nes, jmer

i.

SI VOLEN BEURER BO Y BARATO, VISITEN LA CASA MOR

Es ont se deu lo millor vermout de Lleida ~ Rambla de Fernando

A LA SULTANA

venen uns sandwichs remu-
llats ab cervesa, que s'ha de fe-
nir molt mal gust per no repetí.
XOCOLATES Y BOMBONS

GRANS novetats en Valenciennes * Tuls
* «Encajes» * Guants * Mitjes * Mit-
jons * Botons * Banos * Brodats á
pesses y á pés * Perfumeria * Moneders

JOAN PORCA

Plassa Sal, 1 ~ Estereria, 13

P. CASTRO

METJE RADIOLEC

Consulta: de 10 á 1 y de 6 á 8

Plassa Constitució 19, pral,

Kiosco Germans Jové

BEGUDES DE TOTES CLASSES

:: SODES IDEAL ::

Plassa de Sant Joan

J. Agustí Blasco

Sastreria.-Major, 82

Recaders diaris directes

OSOL OLIVETAS BRUNET

Sucesors de Cañol

BARCELONA, Pera S. Joan, 12-Telefon. 2818

SUCIAL: hospital, 2

MANRI

Carrer Suñel, 9

LLEIDA,

Estereria, 10

L'acreditada CAMISER
d' en SIMEON IBARS, p
tribut á la premsa, re^a
deixém aquest lloc lanc.

Potirracia

Lleida 4 d' Agost de 1912.

Redacció y Administració: Major, 64, pral.

La correspondència al Director

Denunciats

ELS morals redactors d' *El Diario*, y en son nom el director D. Josep Pifarré, pellaire y bon pare de familia, s' han querellat contra nosaltres davant d' els tribunals per suposar insertarem injurioses, en el nombre prop passat de nostre glorios setmanari.

POTIRACIA els dona les gracies als seràfics redactors del *Rojo y Verde* lleidatá, pero creu qu' aixó sols pot fer-hu gent que poc més ó menys es trova á l' altura de *Mossén Gasol* (intelectual, s' enten) porque l' assumpto anirá en mans d' escribans y procuradors y els costará calés y vosaltres, que feu cara d' esser d' avars y viviu bé ab Deu tot criant panxa, tindreu més d' un disgust. Y no vos convé

¡Ah! y no sols aixó, aimats redactors del *Rojo y Verde* lleidatá, d' aquesta querella s' en enterará tot Lleida y sa provincia, y per arreu en pobles y poblets sabrán que á Lleida hi ha un setmanari que 's anomena POTIRACIA, qu' es riu d' els hipócrites, y aixó ens farà més cartell y ens donará més venda de nombres, y vosaltres que tan ens odieu per immorals é indecents haveu pecat per haver sigut autors de que POTIRACIA la llegeixen 300.000 ànimes, ¡mercé!

Ja hu veureu, bons y sants redactors del *Rojo y Verde* lleidatá. Als cafés concerts es cantarán els *couplets* que POTIRACIA va dedicarvos, y més d' una coupletista, al passar per davant de vostra Redacció, esclafará ab una rialla que vos rosegará com una rateta.

POTIRACIA avui toca ab música de picarols á sobre la testa venerable y calva del redactor adipós D. Josep Masot, y riu tot pensant ab la cara d' en Niubó y canta, com *José* el de la Corte, alló:

¡Que te quieres apostar!

¡Que te quieres apostar!

Un tuno

LA vida d' estudiant fora una vinya si l' época dels examens no arrivés mai; pero com á cada porc li arriba el seu *San Martí*, ó millor dit, sempre arriba l' hora, y com diuen el castellans, *quien mal anda mal acaba*; eus aquí que á un dels nostres més *saragateros* estudiants, després

Filosofic

d' un curs épic plé de conquestes y sablasos, li arrivá el 30 de Maig y l' hora de tornar al casal pairal, y com tal farás tal trovarás, l' home es presentá á casa ab unes carabasses tan ufanoses que, plenes d' aigua, hagueren sigut prous pera resistir la segona edició dels set anys de sequía del Egipte.

Son pare el malei y, ab veu de patriarca ofés, el llensá del foc sagrat de la familia per indigne de assaborir per més temps les dolçors de la vida familiar.

Pero com que qui no te pa moltes s' en pensa, el nostre ex company, home de resolucións extremes, tingué una bona pensada, y com coneixedor de les flaqueses paternals, s' instalá á la acera de devant de sa casa, y ab veu compungida y extenent la ma als viandans, llensá al aire el següent cant de tots conegut:

*Es mi padre un vagabundo
que me abandonó en el mundo
al azar.*

Y aixís seguí cantant fins que la mare, plorosa y avergonyida, mostrá, desde el balcó al pare, el corro de gent que rodeijant al mal fill feia comentaris gens agradables pera els pares del fill abandonat.

El pare compregué lo molt de mal que li dirien y entre llágrimes y abraçades dels germans y la mare y ab la cara seria del *cabeza*, feu la entrada triomfal, el fill abandonat, á la casa pairal.

Y es que les obres de teatre modernes no ensenyant rés, ensenyan massa. No hi ha com saver trovar la seua aplicació á la vida práctica.

T

o s' espanti el lector potiner que no aném á fer cap article á tall de *Mario Conde* ó *Eduardo Aunós*.

Sabém qu' el lector, sobre tot en época d' estiu, vol frivolitats, y no serém nosaltres els que contrariarém els seus gustos presentantli un article plé d' abims y misteris que fan fredat.

Pero ¿no s' ha detingut en considerar tothom alguna volta lo que és la vida?

Si tothom ho ha fet, creiém doncs nosaltres que s' ens pot permetrer que també hu fem.

En aquestes meditacións estavem l' altre día, y quan ja ens donavem per mitg perduts y ens consideravem impotents per resoldre-ho, un quàdro al natural ens va venir á iluminar y á descifrar l' enigma.

Al fons d' una ampla escala hi havia un gatet negre y una gateta rossa.

El gatet feia festes á la gateta y aquesta hi corresponía joiosa.

Els gatets eren novells, eren jovenets.

De sobte el gatet s' enfurisma y la gateta es prepara per l' epitalami.

Acabat el sacrifici, la gateta es revolca nirviosament per terra com si volgués impregnarse de la seua frescor, toca ab la poteta la guitarra y es llepa l' arrel de la cúa.

El gatet s' ho contempla victoriós.

¡Vétaqui la vida.. !

Raquel Meller

Tu llegidor que has sentit cantar à la Meller trovaràs aqueixa caricatura plena de frivolitat y d'encant; y aixó per nostre amic caricaturista serà una decepció.

Tu llegidor que no has descifrat el misteri d'ells ulls de la Raquel, d'aquells ulls perversos, et semblarà aqueix dibuix, ben acabat y ple de gracia; y aixó farà enroijir de vergonya à nostre caricaturista.

L'anima del amic es decadentista y noucentista y al fer la caricatura de la Raquel ha volgut agermanar tota la frivolitat d'un couplet ab lo trájic dels seus ulls que manan com un dictador.

La Raquel te ánima d'apostol y ulls d'emperatriu. Lo primer encanta les multituds y lo segon les obsessiona y les fa seguir; per aixó la Raquel en aquests moments de cobardía y deserció pot marcar

una orientació al nostre poble.

A la Raquel l'acompanyen pel viatge de redempció una gosseta: Seby y un gosset: Togo.

Seby y Togo, un matrimoni legal que protegeix la regina de les canzonetes, professen veneració à la Raquel, veneració que nasqué del agraiment, s'en fortí per la simpatia y s'ha fet inrompible per la bondat de la Raquel.

Si Seby y Togo fossin per un moment dotats del us de la paraula saludarien al poble ab el Ven y Ven de la Meller.

POTICRACIA volia escriurer ironies sobre la caricatura y li ha sortit una admiració à la arrastradora de multituds Raquel Meller.

Ave Meller.

Del viatge de la Infanta

LA visita de la Infanta en aquesta ciutat va fer moure tots els monárquics, tintorers, sombreroers, sastres y planxadores. El *palo jabón* y la *bencina* reinaren tots aquells dies. El consum fou gros. Per arréu es veien plenes totes les droguerfes de monárquics. En *Canalda* comprá una lliura de polvos de vi, y els *cipals* feien aulor d' alcánfor. Quedaren buidas caleixeres y bauls, y més de quatre es varen fer reformar la bimba.

Vingué lo día senyalat y als nostres monárquics els toca el aire als vestits. No es veia altra cosa que xisteres lluentes, fracs nous y pexeres blanques com la llet y el midó. Encarquerats, les botes els feian *ñich ñich* y mal, y els caps fartos de vaselina rusa, anaren á rebre l' Infanta...

Els sentiments monárquics lleídatans varen lluir, gracies á la bencina, *al palo jabón* y als polvos de vi.

La nit de la funció de gala, apareix l' Infanta al Teatre acompanyada de les autoritats; l' Alcalde, el Governador, el president de la Diputació y el marqués de Vilanova y Geltrú, gentil home de cambra: Aplaudiments y cop de marxa reial. Entren á ocupar el palco de 'l Ajuntament, descuberts y ab el barret á les mans. Fineix la marxa reial y prenen seient.

El President de la Diputació s' adona que encara porta el barret entre mans y que al seu detrás hi ha un individu dret ab un traje estrany y ab les mans al radera.

El President de la Diputació es gira, y ab un signo li allarga el barret y respira ab més llibertat. L' altre agafa el barret, y ab la mitja rialla surt del palco y el penja; torna entrar ab la rialleta á la boca y agafa la mateixa posició d' abans.

El lacayo del President de la Diputació era el marqués de Vilanova de Geltrú, gentil home de cambra y conceller de palacio.
¡Tableau!

Els autos *cipals* corren amunt y avall del carrer Major. La gent riu al veurels passar y d' un grupo de verduleres surten requiebros que farien enrojir á un carrabiner. Van *orondos*, majos, ab els bigotis recargolats y assentats ab pose de burgesos.

De prompte un d' ells sent malestar y li agafa *pi pi*; ¡Aquí d' engunies y mals de cap! El pobre sua perque la cosa urgeix y se li escapa y es dona vergonya de demanar qu' el auto pari. Pero una idea lluminosa per més qu' els *cipals* no puguin tindre, idees, se li ocorreix al veurer la boca de la bocina.... La bocina d' el auto llenca al aire notes ofegadas.

L' Infanta va anar á visitar les riqueses arquitectónicas que enclouen *San Llorens*. La solitut y el ambient de repós qu' es respira en les dues plasetes en que está enclavada l' antiga esglesia es veieren turbades per el soroll dels autos y la fetor de bencina. Les aurenets fugían esfareides....

L' Infanta recorregué totes les dependencias admirant les belleses de San Llorens. Orá devant del Sant Crist breus moments y al disposarse á sortir se li acostá en *Soleret* á saludarla. Cambiats els saludos, en *Sole-*

ret li preguntá per Lleida, que li havia semblat, si li provava, etc, etc, etc... En *Soleret* fent una reverencia elegant, es despedí de la Infanta y ella ab aquell *gracejo* que la fa tan simpática exclamá: *¡Adios pollo!* En *Soleret* va estrenar un vestit aquell mateix dia

La Raquel á la Ajuntament

POTICRACIA n' estava segura y hu esperava de nostres representants al Consistori. No podían per menys. Per demunt del projecte d' agütes, del concurs per la construcció del matadero y de totes les divergencies polítiques, ha surgit á la silueta de la emperadora del *couplet* y lo que no ha pügut conseguir en Junoy ni Mosen Salas hu ha conseguit aquesta dona, honra y gloria de nostra benvolguda patria.

La Meller ha triómfat á la Casa del poble lleidatá y no per majoría si no per unanimitat y en nom de tots els membres que hi havia al *Consistori* s' aixecá en Mario Sol á donarli les gracies per els sentiments caritatius de tan Gloriosa *coupletista*.

POTICRACIA confiava en el poder de les extremes esquerres, pero desde ara proclama la excelsitut dels demés concejals que pertanyen als demés partits y creu que sen-

se tindren les dretes al costat nostre, no podríem vanagloriarnos del triómf que representa el vot de gracies otorgat á la regina *Raquel Meller* per el molt ilustre Ajuntament de Lleida.

¡Visca!

Autoritats de "double"

S el cas ha succeit á nostra ciutat ó al Indostan no els preocupi. Lo graciós es el fet en si y aixó es lo que aném á explicar.

En una casa, instalada en una ample vía, ab pretenció de *boulevard*, de la capital, hi havia un estudi de nenes, regida per una professora jove y soltera que tenia forsa amistat entre el element mascle.

Entre els seus amics se hi comptaven dos joves distingits. L' un era alt, ab bigot de poques conquestes, castellá fill d' un empleat de categoria, y que ab el temps lográ entrar al servei d' una importantíssima companyia estrangera qu' explotava part de la molta riquesa de la comarca.

L' altre era aragonés, més aviat petit, de cara afeitada, enrahonador ab, barret caigut d' una ala, elegant, empleat y encapritxat en que li diguessin la *buena ventura* que pagava esplendidament.

Aquests dos joves, d' acort ab la mestra, visitaven el estudi durant les hores de classe.

Mes com aitals visites necessàriament tenien que cridar l'atenció de les inocentes nenes qu'assistien á classe, es tingué que buscar una excusa que trová la mateixa mestra.

Els dos elegants joves notificaven ab anticipació la visita, y la mestra al comensar la classe feia un sermó á les nenes, dientlis que aquell día vindrien al estudi l'Arcalde y el Governador.

Efectivament, á mitja classe, es presentaven els amics de la mestra, essent rebuts per les alumnes ab tots els honors.

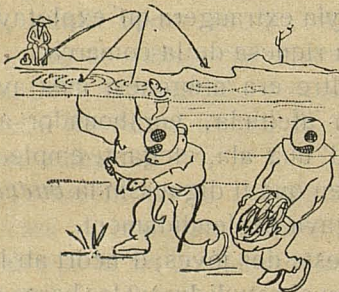
Els tres amics conversaven una estona, la mestra acompanyava als joves fins á la porta y la classe continuava com si rés.

Les visites seguiren y á les nenes s'els quedá gravada á la memoria la fesomia del Arcalde y del Governador.

Pero, un día, una alumna de les que assistien á la classe de la simpática *maestra* anava ab lo seu papá, oficial de categoria d'Hisenda quan acertaren á passar el dos amics de la *maestra*, y la alumna ab la ingenuitat característica de una nena, digué al seu papá:

Veus aquells dos que passen, son el Governador y l'Arcalde.

¡.....! ¡.....!

Agencia matrimonial

ALETA. — D. Lluís. — Domicili: Major, 102. Alt, prim, ab barba negra més poblada qu'els boscos de Sort, abans d'esser Diputat pel districte en Riu, y porta ulleres.

Farmaceutic ab farmacia á casa, fervent adorador de S. Jaume, més ballador qu'un hereu de poble y amic de la broma, diguemli barrila.

Té uns 33 anys y es tan alt com en Gasol.

Per Carnaval, diguemli el millor temps del any, es diverteix més qu'el día del seu Sant. No es deixa cap nit pera anar al envelat ni cap ball sense, diguemli, enroscar.

Sense soroll, fa la seua y calla, no essent partidari de tenir amics.

Es coneix que va per fer sort, doncs sovint está sentat á la porta de la farmacia. ¡De segur qu'espera veurer passar les, diguemli, *buenas hembras!*

Li convé casarse, ab dona que á ell li agradi, perque un home sol y ab un establiment com el seu no pot anar bé.

JOVÉ. — D. Fausto. — Domicili: Plassa de la Constitució, Hostal del Sol. Té uns 26 anys y junt ab el seu germá usufructua el kiosco del Gat.

Trempat, rialler y amic de la barrila. Es el que parlant de l'escala que feien al

soterrani del kiosco digué que al plâno hi deia qu' era una escala al quatre per cent.

Més enamoradís que *D. Luis* y tan com *D. Juan* y com ell, rendidor de *mesoneras y doncellas*. Pocs son els pobles de nostra provincia ont no hi hagi tingut guardat el seu trosset de cor.

Fá qüestió de mesos se li obrí una debilitat per el xocolate y el café qu' es veia obligat á freqüentar el *Momo*.

Com que el xicot per la índole del negoci qu' explota es veu obligat á fer tart, acostuma á fer ressopóns que distreu ab frasses pròpies que mereixerfen esser conegudes pels llegidor d' *El Freno*.

Si s' hagués coleccionat les paraules de la seua invenció podria haver fet un voluminós diccionari qu' es llegiria més á gust qu' els versos d' en Morera.

Parla y riu en cubiste, es soci de *Juventut Republicana* y es *alfabeto*, mostra de les paraules de la seua invenció.

Les nenés que vulguin servir al públic y conservarse fresquetes poden ferli l'ullet.

LLORENS.—D. Jaume.—Domicili: Perxes de baix. 32 anys, banquer y curt de vista.

Soci del Independent, temperament demócrata y de caminar distret.

Fa molts anys que fa de *corrido*. D' ell s' en compten moltes de quins arguments s' en podrien treurer pelícoles d' aquelles de final de sessió.

Durant força temps tingué afició als ous fregits, ab quin gust l'acompanyava el seu amic Arán.

Porta casi sempre bastó, per si pert les ulleres, y es amic d' en Pepito Borrás.

Una llarga temporada fou el amo, dueny y senyor de totes les criades de casa y de fora, pero ara hu ha deixat pera entussiasmarse ab els toros y acatar com á *mataor* seu al *Cortijano*. ¡Que li durí!

Sab trovar á les fosques totes les escaletes y si vulgués trovaria bon partit.

Qui vulgui conseguirlo haurá de trevallarlo molt, perque es dels que creuen que: *Buey suelto, bien se lame*.

La llengua francesa y "El Diario,"

CELUI *rira bien qui rira le dernier*, diu *El Diario de los Insultos* en el nombre de dijous parlant de la denuncia qu' han presentat contra nosaltres vegent qu' ens ha fet la mar de gracia.

Quan un en públic diu una paraula, frase ó afirmació deu sapiguer lo que diu y més si es tracta d' un periódic serio y grave ó circumflexe com *El Diario de los Insultos*.

Celui rira bien qui rira le dernier, es una solemne burrada d' un que vulguent donar mostres de sapiguer trevallar la llengua francesa no ha tingut escrupol de dir-hu en públic.

Qu' un estiga pel francés no te rés de estrany, pero abans de comprometre á

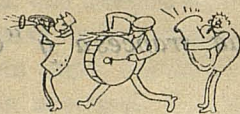
dir-hu en públic ha d' estar segur de que ja ha passat l' aprenentatge y no quedarà malament.

Els de *El Diario* s' han aficionat á les llengües, pero com qu' encara no en son pràctics fan el ridicol publicant els seus gustos.

Celui rira bien qui rira le dernier. No saltres no hem volgut entendrens mai en francés ni en cap llengua que no siga la nostra, pero els que han tingut afició per la francesa, tot seguit n' han sapigut, tots, menys els de *El Diario de los Insultos*.

Practíquimla una mica més fent exercicis els uns ab els altres y quan ja en sapiguen veurán com els surtirá tot, encara que vulguin la frasse de: *Rira bien qui rira le dernier.*

Ja, ja, ja.

El Zaragozano

EN *Simon y Pontí* es integrista y concejal. En *Simon y Pontí* fins fa poc havia sigut director d' *El Diario de los Insultos*, ara es l' ánima de la famosa trilogía *concejil Borrás-Grau-Simon y Pontí*.

En *Simon y Pontí* es de mitjana estatura, més aviat gros que prim y de caminar cadenciós. Diuen que enten una barbaritat en música y el fan membre d' un jurat per otorgar una pensió. POTICRACIA sab d' ont li venen aqueixos coneixements musicals.

De petit va esser escolanet del coro de la Catedral.

En *Simon y Pontí* te un rasgo, un detall qu' el caracteriza, qu' es el portar el bastó, paraigua ó sombrilla devall del bras. Aqueix detall POTICRACIA l' ha estudiat força, y com els temps cambian y no tenim cap calendari, ens guiém per el temps que farà ab el detall d' en *Simon y Pontí*. El veiem que surt ab paraigua, avui farà sol; si surt ab sombrilla, tronada y pluja, y si porta bastó, ¡ay fills! *ven y ven y ven* .. Tots aquests dies que cantava la *Meller* en *Simon y Pontí* portava bastó. En *Simon y Pontí* es el *Zaragozano* lleidatá ó bé aquell frare ab una vareta que senyala el temps, ¡fins s' assemblan!

Aquest bon senyor concejal y perfecte integrista, músic (??), ex director del *Diario* y actual redactor, polemista foribont (??), reaccionari empedernit, enemic de les institucions, com á bon integriste va anar á rebre, tot mudat y ab banda, á la Infanta Isabel, portant el tálam á la Catedral, assistint á la recepció y posant cobrellit y fanals al balcó de casa seua com qualsevulga lliberalot d' en Canalejas.

En *Simon y Pontí* es fa vell y no es estrany que li flaqueigi la memoria. Pero POTICRACIA que la té fresca y en remull, li farà present que els *bons* integristes com el senyor *Simon y Pontí* no deuen oblidar qu' es separaren de D. Carles per que representava una monarquía massa lliberal, encara que el *Motin* publicués el retrato de D. Ramón Nocedal, y que ab los lliberalots ¡*Nec ave dixeritis!*

¡Oh! ¡y como cambean los tiempos!

POTICRACIA per algo ha dit qu' en *Simon y Pontí* era el *Zaragozano* lleidatá.

Frivoles

Divendres, dia 26.—L' héroe de la bola del bar *La Lluna*, no content ab llegirlo á tothom, es deixa demunt del tauler d' una botiga un telegrama que diu aixís: *Muy en breve nos veremos.* CHELITO.—Com diguerem en el nombre passat, visita nostre hostatje, vulgo Redacció, la gloriosa y per mai més oblidada *Raquel Meller*.—Se veuen més barrets de copa que per Setmana Santa.—Aniversari de la setmana trágica. En *Mor* l' any que ve celebrarà el de la gloriosa.—A la una de la nit entren á els H.H. Maristas dos caixóns de gaseoses.—Funció de gala als Camps ab l' assistencia de S. A. l' Infanta Isabel. Els de *El Diario de los Insultos* es jalen tres grosses de mistos.

Dissapte, dia 27.—A dos quarts de sis del matí marxa á Barcelona, per Picamoixons, la casi santa *Raquel Meller*.—Recepció á Cala Ciutat. Al sortir l' Infanta, desde un balcó del devant, un freqüent orador radical aplaudeix.—S' acorda comunicar á nostres llegidors que durant l' estiu POTIRACIA sortirà els diumenges.—Gran festival als Camps ab música, *coros*, barrets llargs y lluents, gent á desdir y Marxa Real de tres quarts d' hora.—Durant tot el dia d' avui no s' ha mort cap redactor de *El Diario de los Insultos*.

Diumenge, dia 28.—Apareix com per encant en el balcó de nostra Redacció un nou cartell que pocs entengueren. N' hi

hagué que digueren que aquella infantona que hi havia asseguda era la *Raquel Meller*. Ni que hagués sigut cubista. Deu pares nostres y un ave maria á Sta. Llucia.—La *Blanca d' Alexis* porta un barret que l' ha illogat per un cove de préssecs.—*El Ideal* no publica cap *Crónica curta* del *Tebet de la Camorra*, anyorant la música del mestre *Roig*. ¿Qué hi deu dir en *Miquelet* ab aquest assumpto?

Dilluns, dia 29.—En *Castro* llegeix una carta aixís com si fos d' en *Garnier*.—Es publica els concursos pera obtenir les pensions que otorgue la Diputació. *El Diario de los Insultos* no hi posa la pota.—Per fi surt POTIRACIA que es assaltada de les mans dels venedors.—Un *túpi* fa el *pavero* á París ab la *Mahonesita*.—Gran mullader als baixos de nostra Redacció, á la botiga de la simpática *Mariana*, qui diu que baixa de Casa nostra. ¡Qu' ens regiren!—Marxa á Barcelona el rondaller y conegut *Malgueño*—La *Cortijana* se fá retratar en quatre posicions. Pera demanarni es necessari una operació financiera.

Dimars, dia 30.—Además del que compren els de *El Ideal*, es venen dos exemplars de *El Diario de los Insultos*. L' enhorabona.—En *Cortillas* está desesperat perque encara no ha rebut les targetes de la *Raquel Meller*.—En *Maginet Abadal* reb de Barcelona, Oxiphator, aparell pera curarse el reuma.—Portan el nombre de POTIRACIA á la redacció de *El Diario de los Insultos* que fa el efecte d' una bomba. En *Cuasimodo* fa una carota trágica, en *Toni* aixeca una cadira á pols, *le petit enfant* es mossega un puny, l' autor de *Amor de padre* ens firma la sentència y els demés ens

cantan les *ansoltes*. Carai, carai y carai.—En *Gausí* es fa del Somatén.

Dimecres, dia 31.—En *Eduardito Aunós* y la seua ama de cría marxen á pendre aigües cienti-literari-ignotes.—En *Perico* que s' ha enterat per *El Pallaresa* de la fotografia que hi ha exposada al carrer Major corra á can *Gausí* per si li vol vendre. ¡Quina tropa hi farà á la sala bona!—Dos noves expatrants. Rebém una ben feta fotografia dedicada de la hermosa *Ideal Chelito* y ens notifiquen que els de *El Diario de los Insultos* han presentat una querella contra POTIERACIA. A tots nostre agraiment.—En *Ramón Felip*, l' afortunat possessor del retrato que la *Raquel Meller* va sorteijar als Camps, comunica als diaris que si mai necessiten un cabo, cabo de Somatén, ell té el títol.—Es celebra sessió al Ajuntament y s' acorda donar un vot de gracies á la *Raquel Meller* per sos sentiments caritatius. ¡No hi ha por les hagin de donar als de *El Diario de los Insultos*! Perxó diu ell que s' ha de distingir. En *Simón y Pontí* y en *Grau* no hi eran per no caldrels votar lo vot de censura als concejals del régimen per la vinguda de la Infanta. ¡Que cucos!

Dijous, dia 1 d' Agost.—*El Diario de los Insultos* continua fent el tonto y diu qu' ab nosaltres obrará segons les circumstancies. La Redacció de POTIERACIA es trova al carrer Major, nombre 64, pral.—Ens entreguen la copia de la demanda formulada al Jutjat contra POTIERACIA per els de *El Diario de los Insultos*. Per formularla s' han vist obligats á escriurer els *couplets* del *Ven y Ven y Ven*. ¡Qui hu havia de dir! ¡Finis ells!—L' *Arándiga* es queda sense braguer.—Debuta la *Dora la gitana* al teatre dels Camps

y el *Rojo y Verde* s' envaina el diccionari que l' ha fet célebre. Mai es tart pera arrepentirse.—Fira de bestiar gros. La redacció de *El Diario de los Insultos* está disgustada per que no els compren, traient els pocs suscriptors, cap nombre.—Iluminació á Casa ab motiu de celebrarse el honor dispensat per el orgue geuní representant de la enveja. Per dilluns, á les onze del matí, está senyalat el judici de conciliassió.

Camps Elisseus

Comprenent l' empresa d' aquest teatre qu' ab una companyia de comedia ja n' hi havia prou á nostra ciutat, ha reemplasat la companyia Gomez-Ferrer per atraccions ab les corresponents pelicoles de cinematografia.

Dijous varen debutar els *Tony y Pepy*, *Mercedes la Gitana*, la coneguda *bailaora Dora la Gitana* ¡ni que fessin *Els Zin-calós!* y el *¡yo soy Doro el chiquitín!*

Les dues seccions, malgrat la nit fresca y raqueliana, aixó d' el *ven y ven* ens ha costipat, es vejeren bastant concorregudes, si bé es notava la falta de campanya per part de *El Diario de los Insultos*.

Les pelicoles molt ben escullides y prou valen quiscuna d' elles per una comedia de 7 actes y 13 cuadros de argument més interessant que una novela del Eduardito Aunós.

Nosaltres trovém injust qu' es critiqui el Cine mentres disfrutém de la llum eléctrica qu' ens atonta y creiém forsa acertat que després d' una varieté serveixin una pel·lícula. Y com més llarga millor, més satisfet es quedarán els que la contemplin.

Mercedes la gitana, qu' es germana de la repiqueteixadora *Dora* també *la gitana* per obra del seu capritxo, canta ab gust y afinació fentse aplaudir pel públic que l' escolta.

Tony and Pepy es pegan bofetades que fan tremolar la llum, cauen ab furia com á sacs y s' alsan com si s' aixequessin de dormir. Els seus trucos fan riurer á grans y á petits.

La *Dora la gitana, la que baila el garrotín*, ja la coneixém. La seua vinguda, en altra época, doná lloc al quadre més autentic de les *Damas de Estropajosa* del obra d' en Viergol y el fer cambiar, com per miracle, el concepte qu' el seu treball mereixia als *morals* de *El Diario de los Insultos*. Per xó deuen callar ara.

La *Dora* posseix moviments elegants y ont s' aprecia més el seu treball es ballant la farruca ó el garrotín.

El *Doro* ja no es tan chiquitín com era, sab moures millor que ans y té el defecte d' agradar massa á sa mare.

Avui, diumenge, es despedeixen tots del públic lleidatá y no fora estrany que al tornar á obrir les portes aquest teatre ens donguessin una agradosa sorpresa.

Plassa de Coros

Mai havia hostatjat aquest teatre d' estiu, durant sa curta historia, una companyia tan complerta y que sapigués donar els

tons de realitat que vulgueren imprimir els autors al escriurer una obra, com la que actualment hi trevall.

La companyia que dirigeix en *Parreño* es de les que poden actuar á tots els teatres per acreditats que siguen, sense temor de defallir els entusiasmes que els antecessors hagin pogut despertar al públic.

Haviem tingut ocasió d' admirar fa temps en altres teatres, entre ells al Apolo de Barcelona, al senyor Parreño y per xó no ens han sorprés les alabanses que del nostre públic cada día reb mostres.

Entre les obres d' aquesta setmana se hi compten dugues representacions de *Felipe Derblay*, quina interpretació ens deixá *patitiosos*, que diuen els castellans y més d' un catalá.

Felipe Derblay, el drama de lluites emocionants, malgrat les moltes vegades vist representar á nostra ciutat, fou coronat per sorollosos aplaudiments, mercés al valer dels actors de la companyia Parreño, que sapigueren fer com si la realitat els impulsés á representar llurs papers.

La companyia qu' actua en aquest teatre es digna de tota lloansa y de que el temps es mostri favorable pera que puguin admirarla tot el públic lleidatá.

Aixis hu desitjém pera profit de l' empresa y pera qu' el públic tingue ocasió d' apreciar lo que val.

POTICRACIA, á fora de la capital, es trova de venta:

A BARCELONA.—Kiosco del Sol, núm. 2, Rambla de les Flors.

A BORJES BLANQUES.—Llibrería Boldú.

TIPO-LITOGRAFÍA SOL Y BENET.—LLEYDA

Galletes PATRIA

Unic representant: RAMON IBAÑEZ BENET - Lleida

ARMENGOL

INMENS ASSORTIT DE MOBLES
DE TOTES CLASSES

MOBILIARIS DE LUXE DE DIFERENTS ESTILS
LLITS DE FERRO DAURATS

Rambla de Fernando 16

(Baixos de la Fonda d' Espanya)

ARMERIA Y CERRALLERIA

DE JOAN BALASCH

Gran existencia d'articles de cassar y de sport

DESPATX.—Plassa de la Sal, 3

TALLERS.—Afores del Pont

Taller de construcció y reparació de bicicletes, motocicletes y màquines pera cusir y fer calcete

Motocicletes lluïgeres marca **RÈVE** 40 kilos pera un cilindre de dos caballs força, garantissats

= Taller y despatx: **Blondel, nùm. 2. FREDERIC MIQUEL.—Lleida**

TEULERIA FONTOVA

MAHONS ☉ TEULES

Rejoles de totes classes

PREUS ECONOMICS ≈ ≈ ≈ ≈ **SECÀ DE S. PERE**

PERA ENCARRECS, MAGDALENA, 24, ENTRESOL

COTXERIA DEL SUIS

= = = = Cotxes á l'arribada de tots els trens = = = =

Se'alloguen cotxes pera casaments, bateijos, enterros y pera tot lo que s' desitji.

Gran Café Paris

Tots els dies tarde y nit concert per nombroses artistes

Zucursal del Paradís

ENTRADA LLIURE

Es tant lo que dominan l'art en la Sastreria = = = =

Gomá germans

que fins els esguerrats surten d' allí elegantíssims.

Eluentes com á miralls us deixarán les sabates si aneu á enllustrarles á casa en

CASCARRA Plassa de la Sal, 20

També s ven crema de totes classes menos les fetes ab ous. Talons de goma, per no fer soroll al retirar, de totes mides

LA LLUNA

BAR DE PRIMER ORDRE

Carrer de Blondel, n.º 1

FRENTE AL PONT

Especialitat en tota classe de refrescos y begudes de les millors marques, servides ab aigua estéril y gelada. — Servici de SODES, produides ab els aparells més moderns —

W SERVEI PERMANENT W

RESTAURANT: Servei á la Carta á preus econòmics

Begudes de totes menes. - Sandwichs y resopóns econòmics; exquisit vermouff ab soculen xorisso; sodes fresques, barafes y espumoses; café y altres bebestibles y comestibles, us els servirán ab llestesa, esmer y economia en el **Bar Torino**

CARRER MAJOR, NÚM. 77 - BLEIDA

TALLER Y MAGATZEM DE MOBLES DE CELESTINO JOVÉ

Especialitat ab los mobles fets per encarrec ♦ Se serveix ab puntualitat

DESPATX: Pescaderie, 3 (Baixada de la Trinitat)

❖❖ SOMBRERERÍA ❖❖

DE

ANTONIO ROIG

Gran assortit en Sombreros y Gorres á preus econòmics

Salustiá Estadella

METJE-DENTISTA

Unic á la capital

Plassa de la Constitució, 24, pral

LA CARICATURA DE LA MELLER.

¡Miren que no poderli posar peresser massa llagar!